

[Undervisningsministeren.]

Seminarister under Forudsætning af, at der med Kommunalbestyrelsen træffes tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Øvelsskolen og Seminariets Forhold i det hele. Staten opretter fra Begyndelsen af Undervisningsaaret 1932—33 et nyt Dobbeltseminarium i Slagelse, fælles for mandlige og kvindelige Seminarister, ligeledes under Forudsætning af, at der kan opnaas en passende Overenskomst med den paagældende Kommune.

En Følge af dette Lovforslag maa være, at vi, hvad jeg i og for sig beklager, men hvad der under disse Omstændigheder er nødvendigt, udsætter den nye Seminarielovs Ikrafttræden et Aar fra 1. Juni 1931 til 1. Juni 1932. Der var i Fjor under Forhandlingerne nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvornaar man burde lade Lovens træde i Kraft, og fra visse Sider mente man, at 1. Juni 1931 maaske vilde være for tidligt. Under disse Omstændigheder, hvor vi maa overveje Spørgsmaalet om en Koncentration af Seminarierne og hele Omlægningen, vil det være nødvendigt at udsætte Lovens Ikrafttræden et Aar. Men nogen stor Skade vil der vel heller ikke ske derved; nu har vi siden 1894 ikke faaet nogen ny Seminarielov før i Fjor, saa om det saa varer et Aar kortere eller længere, før den træder i Kraft, er vel ikke helt afgørende.

Ved en saadan Koncentration af vore Seminarier vil man for det første pædagogisk faa langt bedre Forhold. Vi behøver et mindre Antal Lærere, end hvis den nye Seminarielov skulde gennemføres for de 7 Statsseminarier. Vi behøver 3 Forstandere færre, men navnlig færre Lærere. Vi kan da faa bedre Lærere, de kan anvendes ganske anderledes rationelt, Lokalerne og særlig de Lokaler, der nu skal knyttes til Seminarierne efter den nye Seminarielov, kan faa en langt mere rationel Anvendelse. Øvelsskolen kan blive betydeligt bedre. Der knytter sig en hel Række pædagogiske Fordele til denne Omordning, denne Koncentration, men endvidere knytter der sig ogsaa betydelige økonomiske Interesser dertil.

For det første vil der, som jeg allerede har nævnt, kunne spares 150 000 Kr. i Anlægsudgifter, idet vi kan nøjes med 850 000 Kr. i Stedet for omtrent 1 Mill. Kr. Dertil kommer den Fordel, at vi faar de 4 nedlagte Seminariebygninger med Grunde o. s. v. til Raadighed, altsaa i Jonstrup, Skaarup, Ribe og Ranum. Vi faar dem til Raadighed,

og overfor den Misstemning, som naturligvis i disse Byer og deres nærmeste Omegn vil rejse sig, fordi de skal miste en Statsinstitution, kan man med Rette sige, at disse Værdier, som Staten derved faar til sin Raadighed, bør anvendes saaledes, at disse Byer faar en Fortrinnsstilling, naarnødvendige Statsformaal gør det naturligt.

Vi sparer altsaa 150 000 Kr. i Anlægsudgifter, men hvad der er endnu betydningsfuldere, er Besparelserne i de aarlige Driftsudgifter, det betyder noget for Statshusholdningen. Vi vil nemlig kunne nøjes med 100 000 Kr. mindre i aarlig Driftsudgift af disse 4 Seminarier, end hvis vi skulde fortsætte med de 7. Vi vil altsaa faa en bedre Undervisning for en væsentlig billigere Pris.

En Besparelse paa 100 000 Kr. paa Statsbudgettet paa dette Omraade er jo ikke at foragte, navnlig ikke i disse Tider. I Gaar holdt Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, en stor Tale, hvori han krævede Sparsommelighed i den offentlige Husholdning, gennemført Sparsommelighed. Her er et Forslag, som gaar i den Retning, her er et Forslag, som er et virkeligt Besparesforslag paa et af de Omraader, hvor det er allervanskeligst at spare, nemlig ved en Koncentration, en Omlægning af selve Administrationen, fordi naturligvis en Del personlige og lokale Interesser o. s. v. vil rejse sig derimod.

Man vil naturligvis fra Fyn beklage, at Fyn ikke længere faar et Statsseminarium, og man vil fra den nordlige Del af Nørrejylland sige, at det er beklageligt, at de skal miste deres Seminarium, og at de ikke faar et andet Sted. Jeg ser, at man allerede i Hjørring har rejst en Bevægelse for at faa et Seminarium, og kunde det have forment sig økonomisk forsvarligt, havde jeg i og for sig ogsaa gerne set det, men det har altsaa været umuligt. Men her mener jeg, at Landets Interesser, den samlede nationale Interesse, Statskassens Interesser maa gaa forud, og jeg vil bede dette høje Ting, alle Partier og de enkelte Medlemmer om, naar de nu maatte komme ud for disse lokale Betæneligheder, da at sætte det samlede Vel og Kravet om Sparsommelighed i Statshusholdningen øverst.

Thi det er klart, at skal der gennemføres Sparsommelighed i Statshusholdningen, maa visse lokale og personlige Interesser skydes til Side, det kan ikke være anderledes, ellers faar vi aldrig nogen virkelig Reform. Enhver Reform er en Forandring af det bestaaende, og der vil altid